

تجلی جلوه هایی از قیام آبان ماه در ۱۶ آذر

"سرکوب پایان راه نیست، مقاومت زندگی ست" و "آبان ماه امساله، کشتار میدان ژاله"، از جمله شعارهایی بودند که روز شنبه ۱۶ آذر، صحن دانشگاه تهران را با قیام سراسری توده های زحمتکش مردم ایران در آبان ماه پیوند زد. شعارهایی که در همراهی با شعارهای دیگری از قبیل "خیابونا خونی شد، آزادی قربانی شد"، "جواب ما تفنگ نیست، اینهمه کشته کم نیست"، "فقر، کشتار، گرانی، مردم شدند قربانی"، "نان کار آزادی، اداره شورایی" روز دانشجو را با شور و حالی در خور تحسین به پژواک صدای مبارزات انقلابی جاری در فضای کنونی جامعه بدل کردند.

اعتراضات همزمان و پر شور دانشجویی در دانشگاه های مختلف کشور از جمله دانشگاه تهران، پلی تکنیک، چمران اهواز، هنر تهران، نوشیروانی بابل، رازی کرمانشا و علامه تهران، آنهم با مضمون شعارهایی که سر دادند، روز دانشجو و فضای جنبش نوین دانشجویی را با مبارزات انقلابی کارگران و عموم توده های زحمتکش مردم ایران پیوند دادند. این پیوند و همبستگی جنبش دانشجویی، خاصه با مبارزات کارگران در سر دادن شعار "نان کار آزادی، اداره شورایی" و نیز سر دادن پر طنین شعار "آبان ماهه امساله، کشتار میدان ژاله" تصویر پر شور و روشنی از تحرک، پویایی و زنده بودن مبارزات انقلابی در متن جامعه است. مبارزاتی که با کشتار خونین توده های زحمتکش مردم در روزهای پایانی آبان، نه تنها تسلیم شرایط سرکوب و کشتار بیرحمانه آدمکشان جمهوری اسلامی نشد، بلکه با اعتراضات انقلابی دانشجویان در به تصویر کشیدن کشتار آبان ماه و مقایسه آن با کشتار میدان ژاله در شهریور ۵۷، پیام قیام کنندگان را در تقویت امید به سرنگونی جمهوری اسلامی و خواست تغییر وضعیت موجود بازتاب دادند. فضایی پر تلاطم، طوفانزا و انقلابی که حسن روحانی را از رفتن به دانشگاه برای سخنرانی بازداشت تا بجایش ابراهیم رئیسی، رئیس قوه قضائیه، یکی از عاملان اصلی کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ و جلاد و آدمکش ۴۰ ساله رژیم، در دانشگاه حضور یابد. حضوری بدون دانشجو که با شعار "قضائیه جلادان، مقدمتان خون باران" در دانشگاه تهران مواجه شد.

آنچه در روز شنبه ۱۶ آذر، در دانشگاه تهران و دیگر دانشگاه های کشور رخ داد، میسر نبود مگر به یمن دوران و فضایی که اکنون در آن بسر می بریم. دورانی با شور و تحرک انقلابی موجود که تلاش برای سرنگونی جمهوری اسلامی و تغییر وضعیت موجود را بیش از هر زمان دیگری در نزد زحمتکشان و تهیدستان و عموم توده های کارگر و زحمتکش تقویت کرده است. این وضعیت اکنون بیش از هر زمان دیگری در روحیات، رفتارها و خلق و خوی مبارزاتی گروه های مختلف اجتماعی تجلی یافته است. روحیات توده های کارگر و زحمتکشی که دیگر نه می خواهند وضعیت موجود را تحمل کنند و نه دیگر می توانند به زندگی خفت بار در حاکمیت نگین رژیم سفاک و آدمکش جمهوری اسلامی ادامه دهند. این تلاش برای تغییر وضعیت موجود و امید به آن را، توده های مردم ایران با شور و اشتیاق فراوان در جای جای ایران فریاد می زدند. این را شجاعت و تحرک انقلابی نیروهای درون جامعه در ابراز همدردی علنی با خانواده های جانباختگان و دستگیرشدگان به ما می گوید. این را جنبش نوین دانشجویی ایران در روز شنبه با شعارهایی که سر دادند، به صد سخن فریاد زدند. این را در هراس و سراسیمگی کشتی بانان کشتی سوراخ شده جمهوری اسلامی می توان دید. هراس کشتی بانانی که اکنون کشتی شان در تلاطم امواج خشمگین و خروشان دریای خونینی که خود در آبان ماه به راه انداختند، اسیر شده اند. حاکمانی که پس از ۴۰ سال سرکوب و کشتار، ۴۰ سال غارت و چپاول و ۴۰ سال به تباهی کشاندن مردم ایران، اکنون با چشمان از حدقه درآمد ترسان و بیمناک نظاره گر در هم شکستن کشتی فرتوت و تَرک بر داشته شان در میان امواج سرکش و پر تلاطم خشم توده های زحمتکش مردم ایرانند.

سازمان فدائیان (اقلیت) با گرمی داشت روز دانشجو و ارج گذاشتن بر حرکت انقلابی و مبارزاتی دانشجویان در روز شنبه ۱۶ آذر، اقدامات اعتراضی آنان را گامی موثر در پیوند جنبش نوین دانشجویی با جنبش انقلابی طبقه کارگر و توده های زحمتکش ایران می داند.

سازمان فدائیان (اقلیت)، جنبش دانشجویی چپ و رادیکال ایران را یکی از ستون های مبارزاتی توده های مردم ایران می داند و ضمن استقبال از سمتگیری آشکار و هرچه بیشتر آن به سوی جنبش طبقاتی کارگران، خواستار پیوند هرچه بیشتر و عمیق تر این جنبش با جنبش طبقه کارگر و جنبش انقلابی توده های زحمتکش است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورایی

زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیزم

نابود باد نظام سرمایه داری

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۷ آذر ۹۸

کار- نان - آزادی- حکومت شورایی